

Å VÆRE ELLER LA VÆRE: Det er spørsmålet i Verk produksjoners «Beat the Drum: Wishful beginnings». FOTO: INGRID EGGEN

Framtidssjokket

Therese Bjørneboe

TEATER

«Beat the Drum: Wishful beginnings»

Av og med Verk Produksjoner
Black Box Teater, Store scene, Oslo

ANMELDELSE

For store tema eller for lett form.

Helt siden gjennombruddet med Finn Lunkers «Ifigeneia» i 2007 har Verk produksjoner beskjefteget seg med store spørsmål. Jeg imøteså premieren på «Beat the Drum: Wishful beginnings» med spenning: Man vet aldri hva som venter en med Verk. Det gjelder ikke bare tekst og tema, men også bruken av teaterrommet rister opp i forventningene og får oss til å se med nye øyne på noe så konvensjonelt som et teaterpodium og sceneteppe.

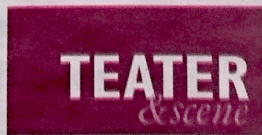
I «Beat the Drum» befinner skuespillerne seg i trappen i publikumsamfiet før de kommer ned på forscenen. Der det skulle vært et sceneteppe, er det en diger trevegg som aldri heves. Det begrenser spilleflaten og henleder oppmerksomheten vår til det som «ligger bak».

«Beat the Drum: Wishful beginnings» er andre del av en serie forestillinger som ifølge programmet har «fokus på samtiden og fremtiden». Forestillingen føyer seg inn i en trend for science fiction-forestillinger, som «Solaris korrigert» på Det Norske Teatret og science-fiction-operaen «Elysium». «Beat the Drum» er ikke en plodreven fortelling og strengt tatt heller ikke science fiction fordi den utspiller seg her og nå. Ikke desto mindre er det sjokkbølgene fra fremtiden som ruller over scenen.

Teksten består av klipp og lim fra artikler, samtaler og intervjuer. Sentralt står Hamlet, representert av Espen Klouman Høiner som nylig spilte rollen på Trøndelag Teater.

Forestillingen åpner med at Høiner bombarderes av en rekke private spørsmål, som gjør det vanskelig å skille mellom hva som er forbedret og ikke. Hva som er sannhet, fiksjon og løgn. Det setter oss på sporet av det som er Hamlets grunnleggende spørsmål. Kan han stole på om det han ser er virkelighet? Eller er Gjenferdet, liksom fremtiden, bare illusjon? Å være eller la være – det er spørsmålet i en forestilling som adresserer og pirker i vår følelse av avmakt.

Her blir Hamlets møte med Gjenferdet turnert gjennom opptreden til en rekke forunderlige apparasjoner, kledd i masker, made in China, men også ved at publikum blir spurt om de har sett et gjenferd. Overraskende mange svarer ja.

Tekstene i forestillingen konfronterer oss med scenarier som får

drapene i «Hamlet» til å blekne. Arter som forsvinner, tolv former for masseutsløttelse som truer kloden. Men også fremtidsutkast som knytter seg til det transhumane og utviklingen av kunstig intelligens: En herlig pain killer-tilværelse hvor man nyter orgasmer uten sex, og ingen trenger partner.

Aberet er at mennesket ikke lenger er der. «Mennesket er den eneste dyrearten som har lagt til rette for sin egen undergang», heter det. Men når Høiner endelig får anledning til å lese sin favorittreplikk fra Hamlet: «Tiden er gått av ledd/ Ve meg som fødtes for å lege den igjen!» har poenget ettertrykkelig blitt hamret inn.

«Beat the Drum» er en stemningsladet forestilling, men denne gangen virker temaene for store, eller formen litt for lett.

Therese Bjørneboe
teater@klassekampen.no